

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος. Ἐνάτος

Συντάξις καὶ ἐπιμέλεια: Ἐν Ἐλλάδι τῆς 20. — Ἐν Ἀλλοδαπῇ πρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρρογούνται ἐπὶ τῶν 11 Μαΐου 1880

Ἰαννουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἰς ἑξαμήναια. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως. Ὁδὸς Σκαδίου, 6.

Ἐπιγράψις τοῦ ΠΡΩΤ. ΔΙΚΑΣΤ. ΠΡΟΪΟΥ, ΙΟΥ Κ.Τ.Α.

ἐπὶ ἐπαναστάσεως

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΑΙΑ ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἐν Καίρω, τῆς 17/29 Ἀπριλίου 1880.

Αἱ πυραμίδες. — Πρώτη μικρῶ ἐντύποις. — Ταύτην παρακολούθει δικαίᾳ κατάληξις. — Αἱ νεκροπόλεις. — Τί περιέχουσιν οἱ τάφοι. — Almanach de Gotha. — Ὁ τάφος τοῦ Lepsius. — Ἡ αἰγυπτιακὴ γραφὴ. — Ὁ Ἀλέξανδρος Σούτσος καὶ ὁ Λεσσέψ. — Οἱ σιδηρομύχινες μιᾶς νεάνιδος τοῦ Καίρου.

Χθὲς εἶδον τὰς πυραμίδας καὶ εἰμφορῶν νὰ εἰπῶ ἀνευ ὑπερβολῆς ὅτι τὰς εἶδον ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μου, διότι ὁ ἀπρίλιος τοῦ Καίρου ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν ἰούνιον τῶν Ἀθηνῶν.

Πολλάκις παρετηρήθη ὅτι αἱ πυραμίδες ἐκ πρώτης ὀψεὸς δὲν φαίνονται ἀξίαι τῆς φήμης αὐτῶν. Ἐπειδὴ ἡ περικειμένη ἐρήμος εἶναι ἀγανῆς καὶ οὐδὲν ἔχετε σφραῖον συγκρίσεως, τὰ περιώνυμα ἐκεῖνα μνημεῖα, τὰ ὁποῖα κατετάχθησαν μεταξὺ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου, παρίστανται κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν ταπεινότερα τῶν προσδοκιῶν σας. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὀπτικὴ ἀπάτη. Ἄνα ὁ θεατῆς σταθῆ εἰς θέσιν ἐπιτηδεῖαν νὰ δῶσθ αὐτῷ ἐννοίαν σαφῆ τῶν πελωρίων ἐκεῖνων διαστάσεων, δὲν ὑπάρχει λέξις ἱκανὴ νὰ παραστήσῃ τὸ κατάλαμβάνον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ αἰσθημα τῆς ἐξουθενώσεως. Ὁ ἄνθρωπος κύπτει, ὡσανεὶ πιεζόμενος ὑπὸ βάρους ἀκαταμετρήτου, εἶπεν ὁ Osbury καὶ ὀρθῶς εἶπεν. Ἀναλογισθῆτε τῶν ὄντι ὅτι κατὰ τὰς καταμετρήσεις τοῦ Mariette ἡ μεγαλύτερα τῶν πυραμίδων, ἡ τοῦ Χέοπος, εἶχεν ὅτε ὠκοδομήθη 146 μέτρων ὕψος, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ μετέωρίζεται εἰς 138 μέτρα, καὶ ὅτι τὸ

ἐμβαδὸν αὐτῆς εἶναι μέτρα 2,562,576. Φαίνεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζήσῃ ἀνευ ὀρέων καὶ ἐπειδὴ ὁ δημιουργὸς τῆς κάτω Αἰγύπτου Νεῖλος δὲν περιεποίησεν αὐτῇ τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο προσῆν, οἱ βασιλεῖς τῆς χώρας ἀνέλαβον νὰ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον καὶ ἤγειραν τοὺς τεχνητοὺς ἐκείνους, Ἰηήττους καὶ Λυκαδητοὺς. Ἡ γιγαντώδης σκιά τῆς πυραμίδος τοῦ Χέοπος ἀπλοῦται ἐπὶ ἀπὸν τὸ περὶ αὐτὴν ἀγόνον πεδίον, καὶ ὅταν ἡ ἡμέρα κλίνῃ πρὸς τὴν δύσιν, ἐπισκοτίζει τοὺς σιτοφόρους καὶ ἀραβοσιτοφόρους ἀγρούς τοῦ χωρίου Γκιζυ, τὸ ὅποτον ἀπέχει ἀπὸ αὐτῆς ὅσον ἡ Κηφισαία ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Αἱ πυραμίδες ἦσαν οἱ τάφοι τῶν βασιλέων, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ἀνάκτορα τῶν αἰγυπτιακῶν νεκροπόλεων. Τῶν νεκροπόλεων τούτων τὸ μέγεθος καὶ ἡ λαμπρότης τοσούτον κατέπληξε τὸν προπάτορα ἡμῶν, ὥστε ἐλέγον ὅτι αὐταὶ ἀπετέλουν τὰ κύρια, τὰ αἰώνια τῶν Αἰγυπτίων κατάλυματά, πρὸς ἃ παραβαλλόμενα τὰ βασιλεία αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἐκληρωθῶσιν ἀπλᾶ ξενοδογεῖα. Ὡς πηγὰ ἱστορικαί, οἱ ἰδιωτικοὶ τάφοι εἶναι πολὺ διδακτικώτεροι τῶν πυραμίδων, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ τῶν τελευταίων τούτων τὸ ἐσωτερικὸν δὲν κατορθώθη νὰ μελετηθῇ ἐπι ἀποχωρήτως· τινῶν μάλιστα παρέμεινεν ἀχρι τοῦδε ὅλων ἀνεξέταστον, ἐνῶ πλείστοι τῶν τῶν περιεγράφησαν ἀκριβῶς. Οἱ τάφοι οὗτοι εἶναι τὰ περιεργότατα μνημεῖα ἐξ ὅλων ὅσα ἤγειρέ ποτε ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ βίου αὐτοῦ. Τὰ μᾶλλον ὀνομαστά τῶν σημερινῶν νεκροταφείων περιορίζονται εἰς τὸ νὰ παραστήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ τεθνεώτος ἢ τὸ πολὺ μίαν τιμὰ τῆς ζωῆς του πράξιν. Ἐνταῦθα δὲ εἰκονίζεται λεπτομερῶς ἅπανα αὐτοῦ ἢ ἐπίγειος ἱστορία. Εἰςρχόμενοι εἰς τὸν τάφον βλέπετε τὸν μακαρίτην ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Γυναικὲς χορευούσι, μουσικὸι παίζουσι διάφορα ὄργανα, τραγωδισαὶ τοὺς συνοδευούσι χρονόμετροῦντες διὰ τῶν χειρῶν. Ἀλλαχοῦ ὁ τεθνεὼς κυνηγεῖ εἰς τὰ ἐλθ. Ἴδου αὐτὸς ἐπὶ ἀκάτιον ἐκ παπυρίων καλάμων κατεσκευασμένου βάλλον κατὰ τῶν ὑδροβίων πτηνῶν βακτηρίαν κυρτήν, ἥτις ἐξορμᾷ περιστροφικῶς. Ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ τοῦ ὁποίου πλέει τὸ ἀκάτιον ὑπάρχουσι περισυμαζωμένοι ἵπποπόταμοι καὶ κροκόδειλοι. Οἱ ὑπνρέται πρὸς παθοῦσι νὰ τοὺς συλλάβωσιν. Ἐνίοτε αὐτὰ